

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Ügyiratszám: EBF-AJBH-109/2021

Előadó:

Az Alapvető Jogok Biztosa (1055 Budapest, Falk Miksa u. 9-11. a továbbiakban: hatóság) a **kérelmezőnek** (a továbbiakban: kérelmező) az egyenlő bánásmód követelményének megsértése tárgyában a **VOLÁNBUSZ Közlekedési Zártkörűen működő Részvénytársaság** (1091 Budapest, Üllői út 131.) eljárás alá vonttal (a továbbiakban: eljárás alá vont) szemben előterjesztett kérelme alapján az alábbi

HATÁROZATOT

hozta.

A hatóság megállapítja, hogy az eljárás alá vont a kérelmezővel szemben megsértette az egyenlő bánásmód követelményét és fogyatékoságán alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósított meg.

A hatóság megtiltja a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását.

A hatóság továbbá elrendeli a jogerős határozatának – a jogsértő (eljárás alá vont) közérdekből nyilvános adatainak kivételével – személyazonosításra alkalmatlan módon, 30 nappal történő közérdekből nyilvános közzétételét a hatóság *ajbh.hu* honlapján és az eljárás alá vont *volanbusz.hu* honlapján, a kezdőlapról közvetlenül elérhető módon.

A döntés ellen a közigazgatási eljárás keretében fellebbezésnek helye nincs, azonban a döntéssel szemben jogszabálysértésre hivatkozással közigazgatási per kezdeményezhető.

A döntéssel szembeni közigazgatási pert a kézbesítéstől számított 30 napon belül a Fővárosi Törvényszéknek címzett, de az Alapvető Jogok Biztosánál írásban benyújtott kereseti kérelemmel lehet kérni. A közigazgatási per illetéke 30.000 forint, a kereseti kérelmet benyújtó felet tárgyi illetékfeljegyzési jog illeti meg. A Fővárosi Törvényszék előtt a jogi képviselő kötelező. Továbbá a Törvényszéktől tárgyalás tartása kérhető.

Az elektronikus ügyintézésre kötelezett – ideértve az ügyfél jogi képviselőjét is – a kereseti kérelmet az űrlapbenyújtás-támogatási szolgáltatás igénybevételével az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala <https://www.ajbh.hu/en/ebfi-jogorvoslat> honlapjáról letölthető speciális formanyomtatványon (AJBH K01) köteles benyújtani az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala Hivatali Kapuján (KRID: 420418398) keresztül.

Az eljárással kapcsolatban költség nem merült fel.

INDOKOLÁS

2021. február 11-én a hatóság elé terjesztett kérelmében, valamint 2021. február 22-én a hatóság hiánypótlási felhívására megküldött válasziratában az elektromos kerekesszékekkel közlekedő kérelmező előadta, hogy 2020 novemberében a lakóhelye szerinti településen közlekedő Volánbusz számú, a település vasútállomásáról 7 óra 20 perckor induló alacsonypadlós járatával szeretett volna elmenni a munkahelyére,-ba. A járatra a nevű megállóban kívánt felszállni. 2020. november 12. és november 19. között azonban csak nyomatékos kérésére sikerült feljutnia a szóban forgó reggeli járatokra. Előfordult, hogy a buszsofőrök arra hivatkoztak, hogy a kerekesszékekkel nem szállhat fel a buszra és a kérelmezőnek kellett tájékoztatnia őket, hogy az általa használt eszköz kerekesszék, nem pedig elektromos moped. A buszsofőrök részéről továbbá történt arra való hivatkozás is, hogy a kerekesszékekkel együtt túlságosan nehéz, a kérelmező azonban tájékoztatta őket arról, hogy ő és az általa használt eszköz együtt 120-kg-ot nyom, vagyis az eljárás alá vont üzletszabályzata által előírt 250 kg-os súlyhatáron belül van. Az egyik autóbuszvezető végül az eljárás alá vont budapesti központjához irányította a kérelmezőt azért, hogy tisztázza a szállításával kapcsolatos kérdéseket.

A kérelmező – miután a budapesti központot a panaszával hiába kereste, a-i központban pedig a lakóhelye szerinti település részlegéhez irányították – 2020. november 20-án 15 és 16 óra között a lakóhelye szerinti település autóbusz-állomásán az ott jelenlévő ügyintézőtől végül azt a tájékoztatást kapta, hogy személyes kísérelő nélkül nem szállhat fel a járatokra. Ezzel kapcsolatban a kérelmében előadta, hogy önellátásra képes, egyedül, segítség nélkül közlekedő, önmagáról gondoskodni tudó személy, ezért az autóbuszon történő utazáshoz sincs szüksége személyi segítőre, csupán technikai segítségre (amennyiben az adott járat megfelel az akadálymentesség követelményének). Hivatkozott továbbá az eljárás alá vont üzletszabályzata III. fejezetének 4.2. pontjára, amely szerint kísérelő nélkül nem jogosult az utazásra a magatehetetlen vagy az utazásra kísérelő nélkül nem képes személy, illetve a hat éven aluli gyermek. Hangsúlyozta, hogy ő egyik kategóriába sem tartozik, az utazásának kísérelőhöz kötése tehát az eljárás alá vont üzletszabályzata alapján sem történhetett volna meg. Az üzletszabályzatban foglaltakkal kapcsolatban utalt arra is, hogy az csak az elektromos mopedek szállítását tiltja, az elektromos kerekesszékek esetében nem tartalmaz tiltó rendelkezést.

A kérelmező álláspontja szerint az eljárás alá vont az ép utasokhoz képest őt hátrányosan megkülönböztette, amikor nem biztosította számára a közösségi közlekedéshez történő egyenlő esélyű hozzáférést azzal, hogy az általa nyújtott közszolgáltatás igénybevételét a számára megnehezítette, illetve kísérelőhöz kötötte.

A kérelmező a kérelméhez csatolta:

- a Megyei Kormányhivatal-i Járási Hivatala által 2019. február 28-án kiadott hatósági bizonyítványt és az annak alapjául szolgáló komplex minősítést végző szakértői bizottság véleményét, amely szerint 2004. január 1. óta fennálló egészségi állapota petyhüdt paraplegia (végtagi bénulás), össz-szervezeti egészségkárosodása: 80 %;
- a hatósági előtti eljárásban őt képviselő szervezet alapszabályát;
- a nevezett szervezetnek a hatóság előtti eljárásban való képviselétére adott meghatalmazást;
- az számú járat menetrendjét;

- a telefonjáról készült fényképfelvételeket annak igazolására, hogy mielőtt 2020. november 20-án személyesen megjelent a lakóhelye szerinti település autóbusz-állomásán, többször sikertelenül próbált odatelefonálni, illetve egy alkalommal egy 1 perc 39 másodpercig tartó beszélgetést folytatott a telefont felvevő ügyintézővel.

Fentiek alapján a hatóság 2021. február 25-én értesítette az eljárás alá vontat az eljárás megindításáról, egyben nyilatkozattételre hívta fel.

A hatóság 2021. március 4-én vette kézhez az eljárás alá vont válaszirátát.

Az eljárás alá vont ebben előadta, hogy a kérelemben megjelölt, 2020. november 12. és 19. közötti időszakban történetekkel kapcsolatban az érintett járatot vezető autóbuszvezetőket 2021. március 1-jén meghallgatta. Az eljárás alá vont megfogalmazása szerint „az esettel kapcsolatban a 2020. november 18., 19., 20-án szolgálatot teljesítő két autóbuszvezető nem vitatta a kérelmező állítását”. A buszvezetők a meghallgatásuk során arra hivatkoztak, hogy megítélésük szerint a kérelmező elektromos mopeddel kívánta a szolgáltatást igénybe venni, amit tilt az eljárás alá vont üzletszabályzata. Az egyik autóbuszvezető továbbá túlsúlyra is hivatkozott, vagyis arra, hogy megítélése szerint a kérelmező által használt eszköz és a kérelmező együttes súlya meghaladta volna a rámpa teherbírását. Az eljárás alá vont ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy a forgalmi rendszámú autóbusz rámpájának teherbírása 350 kg, lehajtás után a felületén jól látható gyári tábla található. Továbbá utalni kívánt a 2020 novemberében hatályos üzletszabályzata III. fejezete 4.6 pontjának azon rendelkezéseire, amelyek szerint fogyatékossgal élő vagy csökkent mozgásképességű személyek kerekesszékekben ülve csak azokkal az autóbuszokkal szállíthatók, amelyek e célra kijelölt területtel rendelkeznek, illetve hogy az autóbuszon elektromos mopeddel, mopedben utazni tilos.

Előzőeken túl az eljárás alá vont úgy nyilatkozott, hogy a kérelemben megjelölt napon a kérelmező lakóhelye szerinti autóbusz-állomáson szolgálatot teljesítő pénztáros emlékezett a kérelmezőre. Úgy fogalmazott, hogy a pénztáros „nem vitatja azt az állítást, hogy elhangozhatott részéről, miszerint kísérő személy szükséges a kérelmező utazásához. Munkatársunk emlékei szerint azonban ezen nyilatkozata megtételekor általánosságban fogalmazott, nem a konkrét esetre nézve adott iránymutatást, ez adhatott okot a félreértésre.” Ezzel kapcsolatban az eljárás alá vont hivatkozott a 2020 novemberében hatályos üzletszabályzatának a fogyatékossgal élő és mozgásukban korlátozott személyek utazási feltételeiről, kerekesszék és egyéb mozgást segítő eszköz szállításáról szóló 12. pontjának 12.1.4. és 12.1.5. pontjaira. A 12.1.4. pont értelmében kísérő nélkül nem jogosult az utazásra a kerekesszékekkel, mozgást segítő eszközzel utazásra jelentkező magatehetetlen vagy az utazásra kísérő nélkül nem képes személy. A 12.1.5. pont alapján pedig fogyatékossgal élő személy utazása vagy helyfoglalása ezen állapotukra hivatkozással csak akkor tagadható meg, ha jogszabályi vagy hatósági eljárás alapján egészségügyi és biztonsági követelmények teljesítése érdekében az szükséges vagy az autóbusz vagy az utazás alkalmával használni tervezett megállóhelyek, autóbusz-állomások, illetve járművek kialakítása miatt biztonságos utazásuk, beszállításuk vagy kiszállításuk nem lehetséges.

Az eljárás alá vont a válaszirátához csatolta a 2020. november 12-től hatályos üzletszabályzatát.

A hatóság az alábbi vonatkozó jogszabályi rendelkezések figyelembevételével hozta meg döntését:

Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbtv.) 45/D. § (1) bekezdése szerint az Egyenlő Bánásmód Hatóság az Alapvető Jogok Biztosa Hivatalába való beolvadással 2021. január 1-jén megszűnik, általános jogutódja az alapvető jogok biztosa.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 13. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosa (a továbbiakban: hatóság) közigazgatási hatósági eljárás keretében jár el az e törvényben meghatározott ügyekben.

Az Ebktv. 14. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a hatóság kérelem alapján vizsgálatot folytat annak megállapítására, hogy megsértették-e az egyenlő bánásmód követelményét.

Az Ebktv. 17. §-a úgy rendelkezik, hogy az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését vizsgáló hatósági eljárás akkor indítható meg, ha a jogsértésről való tudomásszerzéstől számított egy év, és a jogsértés bekövetkezésétől számított három év még nem telt el.

Az Ebktv. 4. § f) pontja szerint az egyenlő bánásmód követelményét a közszolgáltatást végző szervezetek jogviszonyaik létesítése során, jogviszonyaikban, eljárásaik és intézkedéseik során kötelesek megtartani.

Az Ebktv. 3. § d) pontja értelmében közszolgáltatásnak minősül a menetrend alapján közlekedő járművekkel végzett közforgalmú személyszállítás.

Az Ebktv. 7. § (1) bekezdése szerint az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, a jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás.

Az Ebktv. 8. § g) pontja értelmében közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport vélt vagy valós fogyatékosága miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) 7/A. § (1) bekezdése alapján a fogyatékos személy számára - figyelembe véve a különböző fogyatékosági csoportok eltérő speciális szükségleteit - biztosítani kell a közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférést.

A Fot. 8. §-a értelmében a közlekedési rendszereknek, továbbá a tömegközlekedési eszközöknek, utasforgalmi létesítményeknek - beleértve a jelző- és tájékoztató berendezéseket is - alkalmasnak kell lenniük a fogyatékos személy általi biztonságos igénybevételre.

Az Ebktv. 19. § (1) bekezdése alapján az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indított eljárásokban a jogsérelmet szenvedett félnek kell valószínűsítetnie, hogy hátrány érte és a jogsértéskor – ténylegesen vagy a jogsértő feltételezése szerint – rendelkezett a 8. §-ban meghatározott valamely tulajdonsággal.

Az Ebktv. 19. § (2) bekezdése szerint az eljárás alá vont félnek a hatósági eljárásban azt kell bizonyítania, hogy a jogsérelmet szenvedett fél vagy a közérdekű igényérvényesítésre jogosult által valószínűsített körülmények nem álltak fenn (a) pont), vagy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, illetve az adott jogviszony tekintetében nem volt köteles megtartani (b) pont).

Az Ebktv. 7. § (2) bekezdése értelmében, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat (a továbbiakban együtt: rendelkezés) nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét,

a) amely a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, elkerülhetetlen esetben korlátozza, feltéve, hogy a korlátozás a cél elérésére alkalmas és azzal arányos,

b) amelynek az a) pont hatálya alá nem tartozó esetekben tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, észszerű indoka van.

A hatóság a rendelkezésre álló adatokat alapul véve megállapította, hogy a kérelem alapos:

Az eljárást megalapozó kérelem 2021. február 11-én érkezett a hatósághoz. Ebben a kérelmező a vele 2020. november 12. és 19. között, illetve 2020. november 20-án történteket sérelmezte. Az Ebktv. 17. §-a alapján tehát a kérelem a hatósághoz határidőben érkezett.

Az Ebktv. 4. § f) pontja alapján az eljárás alá vontra kiterjed a törvény személyi hatálya.

Az Ebktv. 8. § g) pontja szerinti védett tulajdonságát (fogyatékoságát, azaz mozgáskorlátozottságát) a kérelmező az előzőekben hivatkozott hatósági bizonyítvány és az annak alapjául szolgáló komplex minősítést végző szakértői bizottsági vélemény becsatolásával igazolta. Mindezek alapján a kérelmező fogyatékoságát a hatóság valószínűsítettnek tekintette és megállapította, hogy az általa panaszolt sérelem bekövetkezésének időpontjában is rendelkezett ezzel a tulajdonsággal.

A hatóság rögzíti, hogy mivel egyezségkötéssel kapcsolatos felhívására egyik fél sem tett nyilatkozatot, jelen eljárást érdemi döntés meghozatalával kellett lezárnia.

A hatóságnak a kérelemben foglaltak alapján a jelen eljárásban azt kellett vizsgálnia, hogy a kérelmezőt a mozgáskorlátozottsága miatt érte-e közvetlen hátrányos megkülönböztetés azáltal, hogy 2020. november 12. és 19. között az eljárás alá vont által üzemeltetett autóbuszra csak nehézségek árán tudott felszállni, 2020. november 20-án pedig azt a tájékoztatást kapta, hogy csak kísérővel utazhat. Ezzel kapcsolatban arra szükséges rámutatni, hogy amennyiben a védett tulajdonságra tekintettel előírt kötelező esélykiegyenlítő intézkedést kell betartani, annak elmulasztása, illetve nem megfelelő biztosítása is sérti az egyenlő bánásmód követelményét és közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósít meg. Ennek oka az, hogy a kérelmezővel összehasonlítható helyzetben lévő, de a védett tulajdonsággal nem rendelkezőkhöz (ép utasokhoz) képest az egyenlő bánásmód csak az esélykiegyenlítő intézkedés megfelelő megvalósulása révén biztosítható.

Döntésének meghozatala során a hatóságnak abból kellett kiindulnia, hogy az Ebktv. 3. d) pontja, valamint a Fot. 7/A. § (1) bekezdése és 8. §-a értelmében a menetrend alapján közlekedő járművekkel végzett közforgalmú személyszállítás közszolgáltatásnak minősül, amelyet a fogyatékos személyek számára egyenlő eséllyel hozzáférhető módon kell nyújtani. Az eljárás alá vont által nyújtott szolgáltatás e minősége egyébiránt a felek között nem volt

vitatott. Az eljárás alá vont továbbá nem vitatta a kérelmező által állított események ténytudását sem. Nem vitatta tehát, hogy a kérelemmel érintett időszakban előfordult, hogy a kérelmezőt az eljárás alá vont alkalmazottai a kerekesszékekkel nem akarták felengedni a buszra, ahogyan az is, hogy súlyhatár túllépésre hivatkoztak. Az eljárás alá vont nem vitatta azt sem, hogy az általa foglalkoztatott pénztáros a kérelmezőt arról tájékoztatta, hogy kísérő személyzet szükséges az utazásához.

A kérelmező által sérelmezett eseményekkel kapcsolatban a hatóság arra a következtetésre jutott, hogy tőle a szolgáltatás nyújtását mozgáskorlátozottsága miatt nem tagadták meg, azonban annak eléréséhez, hogy biztosítsák számára az őt megillető esélykiegyenlítő intézkedést, indokolatlan akadályoztatásnak volt kitéve. Ez pedig azzal a következménnyel járt, hogy a közösségi közlekedésben nem tudott a többi utassal (vagyis az ép, mozgásukban nem korlátozott utasokkal) megegyező módon és feltételekkel utazni, nem tudta velük egyező módon igénybe venni az eljárás alá vont által nyújtott közszolgáltatást. Ez utóbbihoz ugyanis pontosan arra lett volna szükség, hogy a kérelmező mint fogyatékos személy esetében a vonatkozó jogszabályok által előírt esélykiegyenlítő intézkedést az eljárás alá vont zavartalanul biztosítsa, hiszen így lehet őt az ép utasokkal azonos helyzetbe hozni.

A jelen esetben alkalmazandó esélykiegyenlítő intézkedések zavartalan biztosítása körébe tartozott volna például, hogy amennyiben a buszsofőrök megítélése szerint a kérelmező nem kerekesszékekkel, hanem elektromos mopeddel utazott vagy az általa használt eszközzel együtt túlságosan nehéznek tűnt, akkor e körülmények esetleges fennállásáról vagy fenn nem állásáról alaposan, ugyanakkor udvariasan meggyőződjenek. Nem elfogadható azonban, ha a kérelmezőről és az általa igénybe vett eszközről szerzett első benyomások alapján (a kérelmező a kerekesszékekkel együtt 120 kg, az autóbusz rámpájának teherbírása 350 kg, a kérelmező és kerekesszéke a valósán háromszor akkora súlyúként történő megítélése felületesen szerzett első benyomásról árulkodik) a buszvezetők a kérelmezővel szemben olyan magatartást tanúsítanak, hogy egy hét alatt több alkalommal is csak nyomtatékos kérésére tudjon felszállni a buszra. A mozgásukban nem korlátozott utasoknak ugyanis nyilvánvalóan nem kell bizonygatniuk, hogy az eljárás alá vont által nyújtott közszolgáltatást igénybe vehetik (például nem lépik túl a megengedett súlyhatárt).

Ugyanez a helyzet a kérelmező utazásának kísérőhöz kötésével is. Nem foghat helyt e körben az eljárás alá vont azon hivatkozása, hogy a kérelemben megjelölt napon az általa foglalkoztatott pénztáros csupán általánosságban fogalmazott és nem a konkrét esetre adott iránymutatást. Egyrészt az eljárás alá vont azt megelőző mondatában maga fogalmaz úgy, hogy a pénztáros „nem vitatja azt az állítást, hogy elhangozhatott részéről, miszerint kísérő személy szükséges a kérelmező utazásához”, tehát a kérelmező, nem pedig általában a fogyatékos vagy mozgáskorlátozott személyek utazásához. Mindazonáltal még ez utóbbi állítás sem helytálló, abban az esetben sem, ha a pénztáros csupán az eljárás alá vont akkor hatályos üzletszabályzatát kívánta volna követni. A szóban forgó üzletszabályzat szerint ugyanis csak abban az esetben kellett volna kísérő a fogyatékos személy utazásához, ha magatehetetlen vagy utazásra kísérő nélkül nem képes. A rendelkezésre álló adatok alapján és a felek által nem vitatottan azonban e körülmények fennállásáról való meggyőződésre az eljárás alá vont pénztárosa a kérelmezővel történő beszélgetés során kísérletet sem tett. A hatóság ezzel kapcsolatban is rá kíván mutatni arra, hogy a nem fogyatékos, illetve mozgásukban nem korlátozott utasok esetében nyilvánvalóan fel sem merül, hogy az utazásukat az eljárás alá vont kísérő igénybevételéhez kösse. Tekintettel arra, hogy a kérelmező önálló, utazásra kísérő nélkül képes és nem magatehetetlen, ezt illetően nyilvánvalóan semmilyen különbség sincs közte és ép utastársai között.

A fentiek alapján a hatóság megállapította, hogy a kérelmezővel szemben az eljárás alá vont a fogyatékoságával összefüggésben közvetlen hátrányos megkülönböztetést alkalmazott, amely megkülönböztetésnek semmilyen, a jogviszony természetével összefüggő észszerű indoka nem volt kimutatható, ilyenre lényegében az eljárás alá vont nem is hivatkozott. A hatóság ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A hatóság az eljárás alá vonttal szemben az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt alkalmazott szankció megállapítása során az alábbiakat vette figyelembe:

A szankció kiszabása során a hatóság elsősorban a jövőbeni hasonló esetek előfordulásának a megakadályozására volt figyelemmel, ezért tartotta feltétlenül szükségesnek az Ebktv. 17/A. § (1) bekezdésének b) pontjában foglalt szankció alkalmazását, azaz az eljárás alá vont eltiltását a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsításától. Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont a kérelmezőtől a szolgáltatás igénybe vételét nem tagadta meg, a hatóság az Ebktv. 17/A. § (1) bekezdésének d) pontja által tartalmazott jogkövetkezmény alkalmazásától eltekintett, vagyis nem szabott ki bírságot. Mivel azonban a kérelmező által jelen eljárásban panaszolt esetek más fogyatékos, illetve mozgásukban korlátozott személyekkel is előfordulhatnak, a hatóság fontosnak tartotta a nyilvánosság figyelmét felhívni ez e személyeket megillető esélykiegyenlítő intézkedések megfelelő és maradéktalan betartásának a fontosságára. Ezeknek az intézkedéseknek a gyakorlatban történő megfelelő alkalmazása és gördülékeny betartása biztosítja ugyanis, hogy a fogyatékos, illetve mozgáskorlátozott személyek a közszolgáltatásokat az ép, mozgásukban nem korlátozott személyekkel megegyező módon, a társadalom egyenrangú tagjaként vehessék igénybe.

A határozatot a hatóság az Ebktv. 14. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított hatáskörében eljárva hozta meg.

A határozat elleni fellebbezést az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 116. § (1) bekezdése zárja ki. A jogorvoslatról szóló tájékoztatást a hatóság az Ákr. 114. § (1) bekezdése, 113. § (1) bekezdésének a) pontja, továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) a 39. § (1) bekezdése alapján állapította meg. A Fővárosi Törvényszék kizárólagos illetékességét és a Fővárosi Törvényszék előtti kötelező jogi képviseletet az Ebktv. 13. § (2) bekezdése állapítja meg.

Budapest, az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos
az alapvető jogok biztosa nevében és megbízásából:

Dr. Könnyid Balázs
főtitkár

A határozatról értesül:

1. Kérelmező
2. VOLÁNBUSZ Közlekedési Zártkörűen működő Részvénytársaság – elektronikusan (10824346)
3. Irattár